

Sygn. akt: I C 442/11

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

L., dnia 11 października 2012 r.

Sąd Rejonowy w Lubinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Iwona Bączek-Zatorska

Protokolant: Renata Stachów

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2012 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa K. O.

przeciwko (...) w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) w W. na rzecz powoda K. O. kwotę 25.000,00 złotych (dwadzieścia pięć tysięcy złotych) z odsetkami ustawowymi od dnia 26.03.2011r. do dnia zapłaty,

II. ustala odpowiedzialność strony pozwanej (...) w W. na przyszłość wobec powoda K. O. za skutki wypadku z dnia 18.04.2006r.,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.617,00 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 2.417,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

IV. nakazuje stronie pozwanej (...) w W. , aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Lubinie) kwotę 1.350,00 złotych tytułem brakujących kosztów, tj. opłaty sądowej od pozwu i kosztów związanych z wydaniem opinii przez biegłego.

Sygn. akt I C 442/11

UZASADNIENIE

Powód K. O. domagał się zasądzenia na swoją rzecz od strony pozwanej (...) kwoty 25000,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 26.03.2011r do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów postępowania – tytułem zadośćuczynienia na podstawie art. 445 § 1 k.c. Powód domagał się także ustalenia odpowiedzialności na przyszłość strony pozwanej wobec niego za skutki zdarzenia z dnia 18.04.2006r.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że w dniu 18.04.2006r. jadąc na rowerze został potrącony przez nieustalony pojazd osobowy m-ki O. (...). Sprawca zbiegł z miejsca wypadku. Powód w wyniku zdarzenia doznał ciężkich uszkodzeń ciała, a mianowicie złamania podkrętarzowego kości udowej prawej oraz ogólnych potłuczeń. Do dnia 12.maja 2006r. powód przebywał z tego powodu w szpitalu, gdzie wykonano u niego krwawą repozycję i zespolenie odłamów prawej kończyny dolnej z zastosowaniem systemu D.. W dniu 8 sierpnia 2006r. powód ponownie przebywał w szpitalu, gdzie dokonano usunięcia łączników zastosowanych podczas operacji kończyny. Zabieg wykonano pod narkozą i odbył się bez powikłań . Powód poruszał się o kulach i wymagał opieki osób trzecich przy wykonywaniu czynności w życiu codziennym . Powołując się na orzecznictwo Sądu Najwyższego, wskazał, że kwota zadośćuczynienia musi stanowić wartość odczuwalną ekonomicznie.

Strona pozwana (...) wniosła o oddalenie powództwa w całości i przyznanie jej kosztów postępowania. Zarzuciła, że żądanie jest przedawnione, albowiem powód przedstawił pozwanemu swoje roszczenie w dniu 17.12.2010r., a zatem po upływie 3 – letniego okresu przedawnienia, który rozpoczął bieg od kiedy powód dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia. Powód od daty odebrania postanowienia w przedmiocie umorzenia postępowania karnego znał dane podmiotu zobowiązanego do naprawienia szkody. Ponadto strona pozwana zarzuciła, że żądanie powoda jest wygórowane. Wniosek natomiast o ustalenia odpowiedzialności na przyszłość strony pozwanej wobec powoda za skutki zdarzenia z dnia 18.04.2006r. nie ma racji bytu. Powód nie posiada bowiem interesu prawnego w żądaniu ustalenia odpowiedzialności pozwanego za szkodę mogącą powstać w przeszłości.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód K. O. w dniu 18.04.2006r. poruszał się na rowerze na drodze między S. a T.. Nieustalony kierujący pojazdem m-ki O. (...) przy podjeździe do wzniesienia zjechał na przeciwną stronę drogi, gdzie uderzył w jadącego prawidłowo z przeciwnego kierunku powoda, a następnie odjechał z miejsca zdarzenia. Na skutek zdarzenia powód stracił przytomność oraz doznał ciężkich uszkodzeń ciała, a mianowicie złamania podkrętarzowego kości udowej prawej oraz ogólnych potłuczeń skutkujących rozstrój zdrowia powyżej 7 dni. Powód z miejsca zdarzenia został przewieziony do Szpitala M. w L. przez karetkę Pogotowia (...).

W dniu 20.04.2006r. wykonano u powoda zabieg nastawienia i zespolenia odłamów złamania z zastosowaniem systemu D., przy czym po zabiegu doszło do powikłania rany krwinkami i stanem zapalnym. W dniu 25.04.2006r. dokonano rewizji i usunięcia krwinków, przy czym z uwagi na ostry stan zapalny rany nie zszyto. Po ustąpieniu odczynu zapalnego w dniu 9 maja 2006r. wtórnie zaszyto ranę pooperacyjną. W dniu 12 05.2006r. powód został wypisany ze szpitala z zakazem obciążania operowanej kończyny. W tym czasie powód poruszał się przy pomocy kul łokciowych i przez 1 miesiąc poddawany był rehabilitacji. W lipcu 2006r. powód zaczął częściowo obciążać kończynę. Poruszał się przy pomocy kul łokciowych. W dniu 8 sierpnia 2006r. powód ponownie przebywał w szpitalu, gdzie dokonano usunięcia łączników zastosowanych podczas operacji kończyny. Zabieg wykonano pod narkozą i odbył się bez powikłań. Po zabiegu przez 1 miesiąc powód ponownie poruszał się przy pomocy kul. Od września 2006r. powód zaczął się poruszać zazwyczaj bez pomocy kul.

Powód w czasie hospitalizacji i bezpośrednio po tym okresie (tj. przez okres kilku tygodni) odczuwał silne dolegliwości bólowe i miał bardzo utrudnione możliwości samodzielnego poruszania się. Wymagał wówczas opieki osób trzecich. Powód obecnie odczuwa okresowe bóle kończyny i przyjmuje leki przeciwbólowe. Ma trudności z szybszym poruszaniem, nie może zbyt długo stać. Powód posiada obecnie kończynę prawą dolną o ok. 1,5 cm krótszą, obwód uda prawego jest o 2 cm mniejszy od lewego, poza tym na lewym udzie posiada bliznę długości 23 cm. Chód powoda jest nieznacznie utykający. Ponadto powód ma ograniczoną ruchomość czynną stawu biodrowego tj. ograniczenie zgięcia o kąt około 45 stopni. Aktywność powoda w zakresie uprawiania sportu nawet amatorsko jest istotnie ograniczona w stosunku do okresu sprzed zdarzenia. Także możliwości zarobkowania zostały ograniczone, gdyż powód nie może podjąć pracy wymagającej długotrwałego stania lub przemieszczania się.

U powoda stwierdzono trwałe uszczerbek na zdrowiu w wysokości 20 %. Nie można wykluczyć ujawnienia się w przyszłości innych będących skutkiem doznanego urazu negatywnych zmian dla zdrowia, zwłaszcza w postaci zmian zwyrodnieniowych stawów wynikających z nieprawidłowego chodu.

Orzeczeniem z dnia 31.08.2006r. w oparciu o badanie powoda i dokumentację lekarską zgromadzoną w wyniku zdarzenia z dnia 18.04.2006r. powód został zaliczony do lekkiego stopnia niepełnosprawności do 31.12.2006r.

dowód:

- karta informacyjna k. 52 odwrót
- dokumentacja lekarska k.24-67

- opinia biegłego sądowego z zakresu medycyny sądowej k.155-157
- przesłuchanie powoda k.142-143

orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k 68

akta szkody k.113

Powód pismem z dnia 9 grudnia 2010r. skierowanym do (...) S.A. z/s w W. w trybie art. 108 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych zgłosił szkodę na mieniu i swojej osobie w związku ze zdarzeniem z dnia 18.04.2006r. W/w zakład pismem z dnia 16.02.2011r. poinformował powoda o przekazaniu akt dotyczących szkody na osobie powoda do (...)celem likwidacji . Pismem z dnia 25.02.2011r. strona pozwana poinformowała powoda o nieuwzględnieniu jego żądań.

dowód: pismo (...) S.A. z/s w W. z 16.02.2011r. k. 73

pismo pozwanego z dnia 25.02.2011r. k. 74

Postanowieniem z dnia 22.07.2006r. postępowanie karne w sprawie wypadku drogowego z dnia 18.04.2006r. prowadzone pod nadzorem Prokuratury Rejonowej u L. zostało umorzone na podstawie art. 322 k.p.k. wobec niewykrycia sprawcy wypadku z dnia 18.04.2006r. Postanowienie powód otrzymał w dniu 28.07.2006r. W dniu 31 lipca 2009r. ponownie przeprowadzono dowód z przesłuchania K. O. .

dowód: akta sprawy karnej 3 Ds. 589/06 s

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie .

Zgodnie z art. 442¹ § 1 k.c. roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia.

Jeżeli szkoda wynikła ze zbrodni lub występku, roszczenie o naprawienie szkody ulega przedawnieniu z upływem lat dwudziestu od dnia popełnienia przestępstwa bez względu na to, kiedy poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia (§ 2.) Art. 442⁽¹⁾ k.c. zaczął obowiązywać od 10.08.2007r. Zgodnie z art. 2 ustawy zmieniającej z dnia 16.02.2007 r. (Dz.U. NR.80, poz. 538) do roszczeń powstałych przed dniem wejścia w życie tej ustawy , a według przepisów dotychczasowych w tym dniu jeszcze nieprzedawnionych , stosuje się przepisy art. 442⁽¹⁾ k.c. Nie ulega wątpliwości, że roszczenie powoda w dacie 10.08.2007r . nie było przedawnione, a zatem zastosowanie będzie miał artykuł 442⁽¹⁾ k.c. W przedmiotowej sprawie postępowanie karne prowadzone było w sprawie o przestępstwo z art. 177 par.1 kk. Postanowieniem z dnia 22.07.2006r. postępowanie prowadzone pod nadzorem Prokuratury Rejonowej w L. zostało umorzone na podstawie art. 322 k.p.k. wobec niewykrycia sprawcy popełnienia przestępstwa z dnia 18.04.2006r. Z akt sprawy karnej prowadzonej pod nadzorem Prokuratury Rejonowej w L. w sposób nie budzący wątpliwości wynikało , że nieustalony kierujący pojazdem m-ki O. (...) na drodze między S. a T. przy podjeździe do wzniesienia zjechał na przeciwną stronę drogi , gdzie uderzył w jadącego prawidłowo z przeciwnego kierunku powoda , a następnie odjechał z miejsca zdarzenia. Sąd dał wiarę w tym zakresie powodowi , który zarówno podczas postępowania karnego , jak i cywilnego konsekwentnie przedstawiał przebieg zdarzenia z dnia 18.04.2006r. , z którego wynikało , że sprawcą wypadku był kierujący samochodem . Fakt ucieczki sprawcy wypadku z miejsca zdarzenia , także w ocenie Sądu potwierdza wersję wydarzeń przedstawioną przez powoda. Zarówno z akt sprawy karnej , jak i przeprowadzonego postępowania dowodowego w niniejszej sprawie należało ustalić , że kierujący pojazdem m-ki O. (...) był sprawcą wypadku z dnia 18.04.2006r. . Z] akt sprawy karnej wynikało , że w chwili zdarzenia

powód był trzeźwy. Natomiast z opinii lekarskiej znajdującej się w aktach sprawy karnej wynikało, że stwierdzone u powoda obrażenia ciała w dniu 18.04.2006r. mogły powstać w wyniku wypadku komunikacyjnego, zaś doznane obrażenia naruszały czynność narządów na okres znacznie powyżej 7 dni. W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że czyn sprawcy wypadku z dnia 18.04.2006r. nosił znamiona przestępstwa, stąd też roszczenie o naprawienie szkody ulega przedawnieniu z upływem lat dwudziestu od dnia popełnienia przestępstwa bez względu na to, kiedy poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia. Z powyższych względów zarzut przedawnienia zgłoszony przez stronę pozwaną nie został uwzględniony.

Podstawą prawną powództwa był art. 445 § 1 k.c., zgodnie z którym w wypadkach przewidzianych w artykule 444 k.c. (czyli w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia) sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Krzywda, której naprawienia może domagać się podmiot na podstawie art. 445 k.c., stanowi niemajątkowy skutek naruszenia dóbr osobistych, wywołany uszkodzeniem ciała, rozstrojem zdrowia. Uszczerbki te mogą polegać na fizycznych dolegliwościach i psychicznych cierpieniach bezpośrednio związanych ze stanem zdrowia, ale też z jego dalszymi następstwami w postaci odczuwanego dyskomfortu w wyglądzie, mobilności, poczuciu osamotnienia, nieprzydatności społecznej bądź nawet wykluczenia. W judykaturze i doktrynie dość powszechnie przyjmuje się wyłącznie kompensacyjny charakter ochrony majątkowej udzielanej pokrzywdzonemu i niedopuszczalność przypisywania jej funkcji represyjnych. Kompensata majątkowa ma na celu przewyciężenie przykrych doznań. Służyć temu ma nie tylko udzielenie pokrzywdzonemu należytej satysfakcji moralnej w postaci uznania jego krzywdy wyrokiem sądu, ale także zobowiązanie do świadczenia pieniężnego, które umożliwi pełniejsze zaspokojenie potrzeb i pragnień pokrzywdzonego lub wesprze realizację wskazanego przez niego celu społecznego (por. uchwała SN (Pełna Izba Cywilna) z 8 grudnia 1973 r., III CZP 37/73, OSN 1974, nr 9, poz. 145; wyrok SN z 22 maja 1990 r., II CR 225/90, LEX nr 9030; wyrok SN z 11 lipca 2000 r., II CKN 1119/98, LEX nr 50884; wyrok SN z 18 listopada 2004 r., I CK 219/04, LEX nr 146356).

Zatem przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia należnego powodowi należało uwzględnić rodzaj dolegliwości, stopień przykrych doznań związanych z leczeniem uszczerbku na zdrowiu, a także stopień tego uszczerbku, czas trwania leczenia i rokowania na przyszłość związane z powrotem do zdrowia i do pełnej sprawności.

Biegły z zakresu medycyny sądowej uznał, że uszczerbek na zdrowiu wynosi 20 % .

W ocenie Sądu należne powodowi zadośćuczynienie za doznaną krzywdę powinno w sumie wynosić 25.000,00 zł i z tego względu powództwo uwzględniono w całości.

Oceniając wysokość krzywdy, Sąd miał na uwadze, że w wyniku wypadku powód poddany był dotkliwym zabiegom chirurgicznym i zmuszony był przez długi okres przebywać w warunkach leczenia szpitalnego. Następnie nie był w stanie samodzielnie poruszać się i zmuszony był korzystać z opieki osób trzecich, co było dla niego niewątpliwie uciążliwe. Powód nadal – mimo upływu kilku lat od zdarzenia - odczuwa dolegliwości bólowe. Ponadto w następstwie zdarzenia powód zmuszony został do ograniczenia w zakresie uprawiania sportu, wyboru miejsca pracy, co również musi być traktowane, jako „krzywda” w rozumieniu art. 445 k.c. Ponadto trzeba uznać, że przy uwzględnieniu obecnych wskaźników wynagrodzeń, już dawno minęły czasy, gdy za 1 % uszczerbku zasadne było przyznawanie (zwyczajowo) 1.000,00 zł. W żadnym razie ustalony stopień utraty zdrowia nie jest równoznaczny z rozmiarem krzywdy i wielkością należnego zadośćuczynienia (por. wyrok SN z 5 października 2005 r., I PK 47/05, Mon. Pr. Pr. 2006, nr 4, s. 208). Sąd bierze pod uwagę stopień uszczerbku na zdrowiu jako jedno z kryteriów oceny wysokości krzywdy. Zdaniem Sądu Rejonowego zwłaszcza rodzaj doznanych obrażeń, czas trwania i charakter leczenia powoda przemawiały za przyznaniem mu zadośćuczynienia w kwocie 25.000,00 zł. Istotne znaczenie ma także fakt, że na skutek zdarzenia u powoda wystąpiły ograniczenia ruchomości stawu biodrowego, mimo, że jest jeszcze młodą osobą i pełna sprawność organizmu jest mu potrzebna do codziennego funkcjonowania.

Z uwagi na to, że w ocenie biegłego sądowego G. R. nie można wykluczyć ujawnienia się w przyszłości u powoda innych będących skutkiem doznanego urazu negatywnych zmian dla zdrowia, zwłaszcza w postaci zmian zwyrodnieniowych

stawów wynikających z nieprawidłowego chodu ustalono odpowiedzialność strony pozwanej (...)na przyszłość wobec powoda za skutki wypadku z dnia 18.04.2006r.

Sąd Rejonowy na podstawie art. 481 k.c. uznał za zasadne także domaganie się przez powoda odsetek ustawowych od należności głównej od dnia 26 marca 2011r. do dnia zapłaty. Odsetki naliczone od tej daty uzasadnia okoliczność ,że strona pozwana otrzymując pismo z dnia 16 .02.2011r. od (...) S.A. najpóźniej 7 dni od tej daty, winna wypłacić powodowi zadośćuczynienie w terminie 30 dni , gdyż zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Zatem w dniu 26 marca 2011r. roszczenie powoda niewątpliwie było wymagalne.

Orzeczenie o kosztach wydano na podstawie art. 98 k.p.c.

Skarb Państwa poniósł tymczasowo wydatki na kwotę 1350,00 zł, a zatem strona przegrywająca powinna pokryć tę kwotę i z tego względu Sąd nakazał stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Lubinie w/w kwotę .